

Joan March abandona

El PSIB ha encarat el congrés, celebrat el passat cap de setmana, amb dues candidatures enfrontades i, sobretot, amb la negativa del secretari general, Joan March, a presentar-se a la reelecció.

El VII congrés del PSIB-PSOE, que s'ha celebrat aquest passat cap de setmana a l'Auditori de Palma, ha estat el de la confrontació. A l'hora de tancar aquesta informació —abans de començar el congrés— es feia públic que, a l'últim, hi hauria dos candidats a ocupar la secretaria general del PSIB-PSOE.

El Dijous Sant, Joan March, el secretari general, anunciava la seva intenció de no presentar-se a la reelecció. Era una decisió una mica sorprenent, ja que semblava que March tenia el suport de la majoria dels delegats. Els rumors, sempre desmentits per March, apuntaven que des de Madrid s'havia forçat l'actual secretari general a prendre aquesta decisió. El seu cap, diuen, era la condició per a la renovació.

El cas és que la decisió de March obrí un nou rumb per al congrés. Francesc Triay, president del grup parlamentari, apareixia com el candidat amb més possibilitats de substituir March. Era el candidat de l'aparell. Però Ramon Aguiló, ex-batlle de Palma entre 1979 i 1991, decidia a darrera hora presentar batalla a Triay.

El panorama quedava definit per dues candidatures oposades. D'una banda, els crítics a la gestió de March aconseguien que Aguiló encapçalés la seva candidatura. De l'altre costat, Francesc Triay encapçalava l'opció de l'aparell, continuadora de l'obra de March.

La llista de Triay té el suport, a priori, de la majoria dels delegats i, per tant, se suposa que el proper secretari general serà Triay, el qual, a més, serà probablement el socialista balear que haurà

d'enfrontar-se a Cañellas en les eleccions autonòmiques de 1995.

Però evidentment ara cal esperar a veure quina és la capacitat exacta de la candidatura de Ramon Aguiló. Aquest grup, anomenat crític —contrari a March— no surt aparentment amb moltes possibilitats, però el carisma d'Aguiló no és menyspreable. Va ser el batlle de Palma durant 12 anys i és l'únic dirigent socialista de Balears que no ha perdut mai unes eleccions. Triay ja va perdre contra Cañellas el 1987, quatre anys després que Fèlix Pons també fos derrotat per l'actual president del Go-

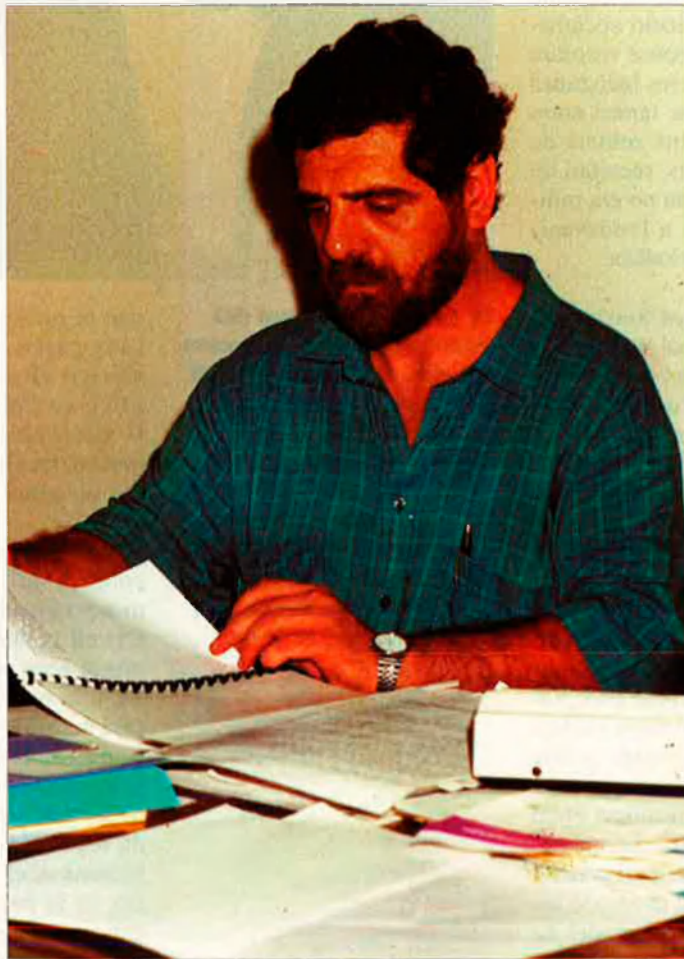
vern Balear. Aguiló no és home de batlles testimonials —com ell mateix s'ha encarregat de dir— i, hores abans del congrés, assegurava: “Estic convençut que podem guanyar, la meua no és una candidatura merament testimonial”. Aguiló semblava haver-se retirat de la política activa, però va dir: “dins el PSIB-PSOE s'ha creat una nova situació que no es pot ignorar, és per això que he decidit d'acceptar l'oferiment que m'han fet els companys, que m'han insistit perquè presenti la meua candidatura”, manifestava Aguiló després d'acceptar ser el candidat sorpresa a la secretaria general del PSIB-PSOE.

El sector de Triay assegurava que la majoria estava del seu costat. Apuntaven, fins i tot, dades concretes: 150 delegats a favor per uns 70 contra.

A l'hora de tancar aquesta informació les probabilitats d'entesa entre les dues candidatures eren pràcticament nul·les i l'enfrontament semblava confirmat. Els dos sectors s'estaven assegurant el màxim de suport, tant a les illes menors —on la contestació a March era majoritària— com a Palma i la part forana de Mallorca.

Això no obstant totes dues candidatures coincidien a desitjar que Fèlix Pons continués sent el president del PSIB-PSOE, una circumstància que no era gens clara 24 hores abans d'iniciar-se el congrés.

També, és clar, hi havia la voluntat compartida que aquest VII congrés havia de possibilitar que el PSIB superés traumes interns per tal de preparar amb les màximes garanties les eleccions de 1995. **Miquel Payeras**

Joan March. La decisió del fins ara secretari general del PSIB va sorprendre els delegats assistents al congrés.